

Katonák jogorvoslatához való jogának korlátozása

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

ikt.sz 24.M 2625/2016/20.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1)

bekezdése alapján az alábbi	
Ügyszám:	IV / 333 -0 / 2018
Érkezett:	2018 FEBR 23.
terjeszttem elő:	Kezelőiroda:
Melléklet:	12 db

alkotmányjogi panaszt

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/Élrel/Kézbesítéssel	
Érkezett:	2018 -02- 05
PÉLDÁNY:	3
MELLÉKLET:	211 + 128
FŐLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény

a) 7. § (9) bekezdésében a „Ha a határidő jogvesztő, a felhívásnak arra is ki kell terjednie, hogy a keresetlevélnek a határidő végéig a bírósághoz vagy az intézkedésre jogosult első fokú hatósághoz meg kell érkeznie.” szövegrész, továbbá

b) 186. § (1) bekezdésében a „jogvesztő” szövegrész

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt, valamint semmisítse meg az ügyemben e rendelkezések alapján meghozott Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24. M. 2625/2016/20. sorszámú, valamint Fővárosi Törvényszék 6. Mpf. 690116/2017/5. sorszámú első és másodfokú bírósági permegszüntető végzéseket, egyben írja elő a megsemmisített rendelkezések alkalmazásának kizárását ügyemben.

Az ügyben alkalmazott rendelkezések alaptörvény-ellenessége az alább pontosan megjelölt alaptörvényi rendelkezések alapján, az ott részletesen kifejtett érveléssel összhangban mindenekelőtt azért áll fenn, mert különleges jogrend alapján a határon szolgálatot teljesítő honvédek esetében alkotmányos jogaim más fegyveres és egyéb állami szervek foglalkoztatottjaihoz viszonyítva a határszolgálat nélkül is korlátozottabban érvényesülnek.

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A Felperes elsőfokon Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra 2016. szeptember 13-án érkezett (*Felperes szerint viszont szeptember 12-én érkezett*) keresettel támadta a vele szemben hozott fegyelmi határozatot, melyet 2016. augusztus 13-án vett át. Jogi képviselője számára korábban postai úton a határozat 2016. augusztus 1. napján került kézbesítésre. A határozat tájékoztatást tartalmazott a bírósághoz fordulás lehetőségének módjáról és határidejére, hogy utalt a határidő jogvesztő jellegére, arra, hogy a keresetlevélnek legkésőbb a határidő utolsó napján a bírósághoz meg kell érkeznie.

Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 109. § (2) bekezdésre, 157. § a) pontjára, valamint 130. § (1) bekezdés h) pontjára és a honvédek 6. Mpf. 690116/2017/5. - 2 - jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban Hjt.) 186. § (1) bekezdésre hivatkozással döntött a per megszüntetéséről, utalva a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE határozatára is. Majd szintén kifejtette, hogy jelen esetben a keresetindítási határidő jogszabály kifejezett rendelkezése folytán jogvesztő, annak elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésére sincsen lehetőség. A keresetlevélnek a határidő utolsó napján, a munkaidő végéig, a bírósághoz meg kell érkeznie összhangban a Hjt. 16. §-ban írtakkal is. Nem fogadta el azt a Felperesi hivatkozást sem, amely szerint a keresetlevele már 2016. szeptember 12-én a bíróságra érkezett volna, ezt a rendelkezésre álló adatok a Bíróság szerint nem támasztották alá. Mindazonáltal annak ellenére sem fogadta el a Felperesi hivatkozást, hogy a posta nem tudott válaszolni a Bíróság megkeresésére, hogy történt-e csomagfeladás Bácsbokod településről, ahol Felperes az anyagi jogvesztő határidőn belül határvédelmi feladatot látott el. Ezen felül a bírósági iktatóból elveszett vagy kidobott csomagolás sem volt elfogadható ok jogorvoslati határidő betartásának elfogadására. Azonban jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes a fegyelmi eljárás során jogi képviselővel járt el, akivel a támadott fegyelmi határozatot korábbi időpontban közölték, és keresetet ellene nem terjesztett elő.

A végzés ellen a Felperes a jogi képviselője útján fellebbezést nyújtott be, kérve a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás folytatására utasítását. Előadta, hogy a fegyelmi határozat kézbesítését követően Felperes szolgálati felkészítésen vett részt, majd 2016. augusztus 25. napjától folyamatosan a határon látott el szolgálati feladatokat, ahonnan eltávozást és kimenőt nem kapott, azonban meg kellett oldania igen nagyszámú melléklet lemásolását és a keresetlevél megírását, amelyet jogi képviselő nélkül tett meg. Lehetőségéhez képest haladéktalanul, a 30 napos határidőn belül, postára adta az összeállított nagy terjedelmű kereseti kérelmet és mellékleteit. Utalt arra, hogy a keresetlevél

szerinte határidőben érkezett a bíróságra, bár lajstromszámot 30 nap jogvesztő határidőn túl, 1 nappal később 2016. szeptember 13-án kapott.

Ezt alátámasztandóan hivatkozott arra, hogy a postai boríték elveszett, így a beérkezés pontos dátuma nem megállapítható. Erről a tényről a bírósági iktató jegyzőkönyvet is felvett, hiszen boríték valóban elveszett az iktatás során. Hivatkozott a 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 24. § (1) – (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy mivel a határidőhöz kötött cselekményt tartalmazó beadványhoz nem áll rendelkezésre a levélboríték a bíróság iktatójában, amely igazolni tudná a beadvány beérkezését, a határidőt megtartottnak kell tekinteni, hiszen ez nem róható fel Felperes részére.

A Felperes a 25. sorszám alatt érkezett beadványában arra is hivatkozott, hogy az Alperes a jogorvoslati jogának érvényesítésében őt korlátozni próbálta, mert nem tette lehetővé számára azt, hogy az ügy irataihoz megfelelő időben hozzájusson, mind a fegyelmi eljárása során, majd később a 30 napos anyagi jogvesztő határideje alatt. Felperes erre hivatkozóan okirati bizonyítékot is benyújtott a Bíróság részére, amelyben újabb fegyelmi büntetés kilátásba helyezését adták tudomására, mert a fegyelmi jogkör gyakorló parancsnok kifejezetten csak a jogi képviselőnek, illetve azzal való közreműködéssel együtt enged betekintést az iratokba. Kizárólag felperes részére a bizonyítékok beszerzését, fénymásolását, scanelését megtiltották, annak ellenére is, hogy Felperes munkakörében C típusú nemzetbiztonsági ellenőrzéssel rendelkezik, melynek megléte alapfeltétel beosztásnak betöltéséhez. Továbbá előadta, hogy jogorvoslatához való jogát befolyásolták, azonban ennek vizsgálatát sem első, sem másodfokon nem vizsgálta meg a bíróság, anyagi jogvesztő határidő lejárása miatt. Felperes előterjesztette, hogy jogi képviselőjének munkaköri leírásán felül, raktári felelősségi nyilatkozatot sem tudott adni ügyvédje kérésére a kereset megírásához, mert neki a munkáltató soha nem biztosított ilyet annak ellenére sem, hogy írásban kifejezetten kérelmezte munkáltatóját, még a fegyelmi eljárás előtti év során, hiszen a Magyar Honvédségben minden raktáros katona rendelkezik ilyen nyilatkozattal a felelősség megosztás tekintetében. Erről szóló bizonyítékot szintén benyújtotta mellékletként a bíróság részére.

Felperes sérelmezte a fegyelmi eljárás szerint vele való tisztességtelen bánásmódot, mert állítása szerint tanú meghallgatások jegyzőkönyvéből szolgálati előljárója válaszát egy 3 oldalas jegyzőkönyvből egy tollvonással kihúzták, így olyan kulcsjelentőségű válaszra sem kapott választ a jogi képviselője, mely felperes felelősségét tisztázhatta volna. Felperes legvégül előterjesztette, hogy fegyelmi jogkör gyakorló parancsnok helyettes még a fegyelmi eljárás elrendelése előtt indítványozta, hogy felperest függeszték fel beosztásából, amely munkaviszonyának megszüntetésével járt volna a hatályos jogszabályok szerint.

A fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Felperes hivatkozása ellenére a keresetindítási határidővel összefüggésben alaptörvény ellenességet nem észlelt, a jogorvoslati jog a perbeli határozat tekintetében a törvény által biztosított volt, valamint a Felperes a fegyelmi eljárás során jogi képviselővel is rendelkezett, így a különböző iratok beszerzésére, valamint az előbb felsorolt nehézségekre való hivatkozás 6. Mpf. 690116/2017/5. - 4 – (részletesen kifejtve, összefoglalóan felsorolva)

- a) fegyelmi eljárás során meghallgatott tanú válaszána kihuzaa a jegyzőkönyvekből, mely kulcs fontosságú a jogi képviselőnek
- b) raktár felelősségi nyilatkozat nem biztosítása, mert soha nem is létezett, holott minden raktáros beosztású katonának jár a Magyar Honvédségben, csak Felperesnek nem
- c) jogorvoslatához való iratok beszerzésével kapcsolatosan újabb fegyelmi eljárás kilátásba helyezése, úgy hogy Felperes részére betekintést megtiltják, mivel csak jogi képviselővel teheti meg azt
- d) különleges jogrend alapján teljesített határszolgálat, ahol Felperes 2016. augusztus 25. napjától 2016. szeptember 21 –ig tartózkodott, ahol alkotmányos jogok szigorú korlátozását írja elő neki elő a munkáltató (szabad mozgás tilalma, helyőrség Bácsbokod község elhagyása), ami 18 napot von meg tőle 30 napos fellebbezési határidőből.
- e) A bíróság iktatójában jegyzőkönyvben is rögzített, kidobott vagy elveszett csomagolás, mely egyértelműen tudta volna igazolni az bíróságra való érkezés időpontját,és a feladás helyét.

a Fővárosi Törvényszék szerint ugyancsak nem lehetett indoka a keresetindítási határidő elmulasztásának, különös figyelemmel a keresetindítási határidő jogvesztő jellegére, az igazolás kizártságára. A másodfokú bíróság szerint helytállóan vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes a fegyelmi eljárásban jogi képviselővel járt el és az ott hozott határozat a jogi képviselőjével már 2016. augusztus 1-jén közlésre került. A Hjt. 8. § (1), (2) bekezdései értelmében ugyanis a jognyilatkozatot a címzettel közölni kell. A jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt a címzett vagy az átvételre jogosult más személynek átadják, illetve az elektronikus dokumentum részükre hozzáférhetővé válik.

„Nem volt vitás, hogy a felperes jogi képviselője átvételre jogosult meghatalmazottnak minősült, a fegyelmi határozat így a felperes részére már 2016. augusztus 1. napjával joghatályosan közöltnek tekintendő. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen döntött a keresetlevél elkésettsége kapcsán a per Pp. 157. § a) pontja, valamint 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján történő megszüntetéséről és helytállóan utasította el az igazolási kérelmet a Pp. 109. § (2) bekezdés és a Hjt. 186. § (1) bekezdésre hivatkozással.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259. §-a és 253. §(2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.”

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1. Alaptörvény *I. cikkét* (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. 3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.
2. Az Alaptörvény tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
3. Az Alaptörvény XVII. cikk(1) A munkavállalók és a munkaadók - a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel - együttműködnek egymással. (2) Törvényben meghatározottak szerint a munkavállalóknak, a munkaadóknak, valamint szervezeteiknek joguk van ahhoz, hogy egymással tárgyalást folytassanak.
4. Tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.
5. *Az Alaptörvény XXVII. cikk* (1) Mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarországon területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához.
6. Hátrányos megkülönböztetés tilalma [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire], mert az Alkotmánybíróság gyakorlatában valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.
7. Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Alkotmány 57.§ (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jognak része a fegyveregyenlőség elv

8. Az Alaptörvény 54.cikk (1) Különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása - a II. és a III. cikkben, valamint a XXVIII. cikk (2)-(6) bekezdésében megállapított alapvető jogok kivételével - felfüggeszhető vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható.(2) Különleges jogrendben az Alaptörvény alkalmazása nem függeszhető fel, az Alkotmánybíróság működése nem korlátozható. A különleges jogrendet a különleges jogrend bevezetésére jogosult szerv megszünteti, ha kihirdetésének feltételei már nem állnak fenn. A különleges jogrendben alkalmazandó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.
9. az Alaptörvény 54. cikke értelmében különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása felfüggeszhető vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható.
10. *XXXI. cikk* (3) Rendkívüli állapot idején vagy ha arról megelőző védelmi helyzetben az Országgyűlés határoz, a magyarországi lakóhellyel rendelkező, nagykorú, magyar állampolgárságú férfiak katonai szolgálatot teljesítenek. A katonai szolgálat teljesítésének formáit és részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

2012. évi CCV. törvény a honvédek jogállásáról 7.§. (9) „A jogorvoslat módjára és határidejére a munkáltatói döntésben utalni kell. Ha törvény alapján bírósági eljárásnak van helye, a jogorvoslatról való tájékoztatásnak tartalmaznia kell az eljáró bíróság és az alperes megnevezését, a jogorvoslat előterjesztésére nyitva álló határidőt, valamint azt a felhívást, hogy a keresetlevelet vagy a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet a határidő végéig postára kell adni. Ha a határidő jogvesztő, a felhívásnak arra is ki kell terjednie, hogy a keresetlevélnek **a határidő végéig a bírósághoz vagy az intézkedésre jogosult első fokú hatósághoz meg kell érkeznie.**”

„186. § (1) Az állomány tagja 30 napos **jogvesztő** határidőn belül keresettel közvetlenül közigazgatási ügyben eljáró bírósághoz fordulhat, ha

- a) a sérelmezett jognyilatkozattal összefüggésben a szolgálati panaszhoz vagy a fellebbezéshez való jogát kimerítette,
- b) a sérelmezett jognyilatkozattal kapcsolatban szolgálati panaszát vagy fellebbezését az arra jogosult határidőn belül nem bírálta el,
- c) a sérelmezett munkáltatói döntést a miniszter hozta, vagy
- d) a Honvédség által kibocsátott fizetési felszólítást sérelmesnek tartja.”

Felperes Alkotmányjogi panasz indítványában a hátrányos megkülönböztetés tilalmára [az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdéseire] hivatkozik, mert az Alkotmánybíróság gyakorlatában valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

Jelen alkotmányjogi panasz kiterjed rendőri állománnyal való illetve a Honvédség állományába tartozó több ezer közalkalmazott és köztisztviselő jogorvoslati lehetőségeinek összehasonlítás mértékére is, hiszen a honvédség alkalmazásában több ezer köztisztviselő is dolgozik. S ezen belül, Felperes indítványozó is olyan munkacsoportba sorolható, ahol raktárosi munkakörében közalkalmazott kollégák is helyettesíthetik teljes mértékben munkaköri leírása szerint.

2015. évi XLII. törvény a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról 2016.07.01. és 2018.12.31. között hatályos szöveg:

214. § (1) A miniszter, az Országgyűlési Őrség parancsnokának hatáskörében hozott, valamint a panasszal kapcsolatos határozat ellen az eljárás alá vont személy és képviselője bírósághoz fordulhat.

(2) A szolgálati viszony megszüntetése fenyítés kiszabása esetén a XVIII. Fejezetben foglaltak szerint kell eljárni, és a bírósághoz keresetet benyújtani a Becsületbíróság döntésének **kézhezvételétől számított harminc napon belül lehet.**

2011. évi CXCIX. törvény a közzolgálati tisztviselőkről 190. §(1)A kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében - a (2) bekezdésben meghatározott esetekben - közzolgálati panaszt nyújthat be a Közzolgálati Döntőbizottsághoz. A munkáltató és az érdek-képviselői szerv az e törvényből származó igényét bíróság előtt érvényesítheti. (2) pontba érintett közzolgálati panaszt a sérelmesnek tartott **munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül lehet** a Közzolgálati Döntőbizottsághoz benyújtani *d) pont szerint* a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozattal;

(7) A közzolgálati panasz beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a Közzolgálati Döntőbizottsághoz intézett közzolgálati panaszt legkésőbb a határidő utolsó napján megküldték. Ha a fél a közzolgálati panasz beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet. Az igény hat hónap elteltével nem érvényesíthető.

Indítványozó szerint a honvédek esetében 30 napig be kell érkeznie, viszont a rendőr állománynak, és a köztisztviselői állománynak viszont bőven elég feladni 30 napig a keresetet, utóbbi esetében ráadásul – a közzsférán kívüli foglalkoztatási jogviszonyhoz hasonlóan – kifejezetten megengedett az igazolási kérelem a keresetlevél benyújtására irányadó határidő elmulasztása esetén is. Továbbá, ha a per során megállapításra került, hogy a feladás és érkezés ideje bizonytalan, ez a feltétel nem lehet elégséges ahhoz, hogy jogorvoslattal élő honvédeket ténylegesen megfossza jogorvoslathoz való jogától. Méltánytalan és alapjogot sértő, az igazolási kérelem elutasítása honvédek jogorvoslatának alkalmazásakor, ha az anyagi jogi határidőn belül több napot egybefüggően különleges jogrend szerint teljesítik szolgálataikat a magyar határon, mert ezen esetben az

állam jogalkotás során cserben hagyja őket, hiszen kötelező beérkezést számukra aránytalanul nehezebb kivitelezni a jogszabály értelmében a köztisztviselőkhöz és a rendőri állományhoz képest. A Kúria 2/2015. számú PJE határozat foglaltak szerint *”Amennyiben a jogszabály a keresetindításra úgy ír elő határidőt, hogy elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés következményét, a mulasztás kimenthető”*

A fentebb leírt jogszabályokban jól látható, hogy **a jogorvoslathoz fűződő jogszabályok rendőrök és köztisztviselőknél nem alkalmaznak jogvesztő kritériumot, így igazolási kérelem elbírálására is lehetőséget kapnak, a honvédekkel ellentétben, akiknek nincs hozzá joguk.** 2013.évi 102. számában 55373.oldalán, 38. Módosító rendelkezések 77. § (1) a Hjt. 7. § (4) bekezdésében jelent meg. vagyis 2013 előtt a katonákat is megillették igazolási kérelemhez fűződő joguk. Felperes józan paraszti ésszel sem érti, hogy erre a lépésre mi ösztönözte a jogalkotót.

Az Alkotmánybíróság a 61/1992 XI. 20.) Ab határozatban megállapította, hogy az Alkotmány 70/ A . § (1) bekezdésében foglalt tilalom nemcsak emberi, illetve alapvető jogokra irányadó, hanem e tilalom amennyiben a különbségtétele sérti az emberi méltósághoz való jogot – kiterjed az egész jogrendszerre, azaz túlmegy az alkotmányi szövegben szereplő „ emberi és állampolgári jogokon” és a többi jogot is felöleli. Ezen gyakorlatot a 35/1994. (VI. 24.) AB határozat konszolidálta, mely kifejtette: a nem alapvető jogokra vonatkozó megkülönböztetés alkotmányellenes, ha nincs ésszerű indoka, vagyis önkényes.

A belügyminiszter és a honvédelmi miniszter 25/2015. (IX. 14.) BM–HM együttes utasítása a Magyar Honvédségnek a rendőrségi feladatok ellátásában történő közreműködése rendjéről,a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontjában meghatározott hatáskörünkben eljárva, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint **a különleges jogrendben** bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 290/2011. (XII. 22.) Korm. rendelet 2. § (5) bekezdése alapján, a Magyar Honvédségnek a rendőrségi feladatok ellátásában történő közreműködése rendjének szabályozása érdekében a következő utasítást adta ki. 1. § (1) szerint ezen utasítás hatálya az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervnek (a továbbiakban: rendőrség) és a Magyar Honvédségnek a rendőrségi feladatok Magyar Honvédség közreműködése mellett történő ellátásában részt vevő állományára terjed ki. (2) A hatálya alá tartozó szervek, illetve személyek feladat- és hatáskörébe tartozó hatósági jogosítványokat, valamint szolgálati feladatokat a rendőrségi feladatoknak a Magyar Honvédség közreműködése mellett történő ellátása során az ezen utasításban meghatározott módon kell gyakorolni, illetve végrehajtani.

Indítványozó szerint szükségesség és arányosság tekintetében a megkülönböztetés áll fenn az Alaptörvény értelmében, mert a szabályozás lényeges eleme tekintetében nem azonos az alanyok elbírálása, holott jogaik és kötelezettségeik meghatározása, azonos mértékű. Tehát ennek értelmében, ha Felperes nem katona lenne, hanem rendőr, akkor a keresetlevele határidőben való kézbesítése miatt nem esett volna el a jogorvoslat érvényesítésétől, de minimum igazolási kérelmet terjeszthetett volna elő.

2015. szeptember 21.-én a parlament kétharmados többséggel megszavazta a honvédség bevetettségét a menekültválság kapcsán; a katonák sok tekintetben a rendőrökre vonatkozó szabályok alapján intézhetnek. A határ mentén, vagy annak körzetében, vagy az ország különböző területén a belügyminiszter és a honvédelmi miniszter 25/2015. (IX. 14.) BM–HM együttes utasítása értelmében **a katona önállóan igazoltathat, rendészeti tevékenységet folytathat, de alapvetően a rendőrség, a rendőr munkáját segíti, közreműködik abban.** Indítványozó jelen panaszában előterjeszti az Alkotmánybíróság részére, hogy rendőrök és katonák jogállása tisztán látható, egymástól külön álló egyértelműen homogén csoportot alkot, mely megfelel ezen alkotmányos kritériumnak. **A 70/2009. (VI. 30.) AB határozatban** állapította meg az Alkotmánybíróság, a hátrányos megkülönböztetés feltételeként, ahhoz, hogy megállapítható legyen a diszkrimináció előfeltétel, hogy a jogalkotó homogén csoportba tartozó jogalanyok tekintetében alkosson diszkriminatív szabályt. Indítványozó szerint a katona és a rendőr, mint jogállás két egymástól különböző, tisztán látható két homogén csoport alkot.

Az Alkotmánybíróság szintén a 70/2009. (VI. 30.) AB határozatban kifejtette véleményét arra vonatkozóan, hogy *„a katonák — ugyanúgy, mint más foglalkoztatottak — munkájukat szabadon választják, s ezáltal önként vállalják a szolgálati viszonyból fakadó kötelemeket, beleértve egyes alapjogaik korlátozásának elfogadását is. Maguk mérlegelik a szolgálati viszonyból rájuk háruló terheket és kockázatokat, valamint a más foglalkoztatási jogviszonyokhoz képest biztosított előnyöket. Ennek a tényezőnek az indítványokban felhozott alkotmányossági problémák elbírálása szempontjából hangsúlyos szerepe van, de mindez nem jelenti azt, hogy emiatt a katonáknak alapjogaik alkotmányellenes korlátozását el kellene viselniük. Figyelemmel arra, hogy a szolgálati viszony is foglalkoztatási viszony, melyben a katona célja anyagi létének biztosítása, alapjogaik korlátozása csak annyiban indokolható alkotmányosan, amennyiben ez az elérni kívánt célhoz szükséges és azzal arányban is áll.*

Az arányosság körében – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján –indítványozó kérelmezi az Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja meg az elérni kívánt cél fontossága tekintetében és az ennek érdekében okozott alapjog-sérelem súlya megfelelő arányban állnak-e egymással. Azaz a bíróság döntése meghozatala során figyelemmel volt-e arra, hogy a korlátozás során köteles volt-e az adott cél elérésére miatt permegszüntetést alkalmazni, vagyis a korlátozás nem haladja-e meg azt a szintet, mint amit az alkotmányosan igazolható cél elérése feltétlenül megkíván {például: 24/2014. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [135], vö: 879/B/1992. ABH 1996, 397, 401.}. Vagyis az igazolási kérelem kizárásával párhuzamosan megérdemlik –e a honvéd katonák, hogy elessenek a jogorvoslat lehetőségétől.

Magyar Közlöny 2013.évi 102. számában 55373.oldalán, 38. Módosító rendelkezések 77. § (1) a Hjt. 7. § (4) bekezdésében megjelent módosítás előtt katonák és a rendőrök jogorvoslathoz való jutás feltételei 30 nap tekintetibe teljes mértékben azonosak voltak, hiszen katonai büntetőjog sem tesz közöttük különbséget közöttük, ha bűncselekményt követnek el.

Indítványozó szerint a honvédek jogállásról szóló jogszabály a jogorvoslat tekintetében sérti az Alaptörvény **I. cikkét** (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Elsőfokú és másodfokú bíróság a megszüntető végzésben leírta, hogy Felperes jogi képviselőjével 2016. augusztus 1-jén közlésre került a döntés, majd szintén Felperes részére személyesen 2016 augusztus után 13 án kézbesítették a fegyelmi határozatot. Ezt követően 2016.augusztus 25-től határra vezényelték majd, de igazolási kérelmét érdemi vizsgálat és mérlegelés nélkül elutasították a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE határozatára hivatkozóan. Indítványozó jelen panaszában szintén előterjeszti, **hogy a határra történő vezénylés Felperes tudomására 2016. augusztus 17 után történt,** az állomány illetékes parancsnok aláírásával, amely az igazolási kérelemben feltüntetett parancsszám, és keresetlevelében megemlített áthelyezése Budapest városából Székesfehérvárra teljes mértékben igazol.

Felperes sérelmezi, hogy a bírósági eljárás szakaszában nem vizsgálták meg 2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról 246. § [Beadványok benyújtása] (1) A félnek jogszabályban meghatározott, erre rendszeresített nyomtatványon kell előterjesztenie a) keresetlevelet, (2) A felperes a keresetet a lakóhelye, székhelye, munkahelye szerinti vagy a perre illetékes járásbíróságon. Valamint a munkaügyi perek különös szabályai alapján 514.§. 2) szerint nem kötelező a jogi képviselőt - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a perben, ideértve a fellebbezési és perújítási eljárást is, valamint az ellenkérelmet előterjesztő fél számára a perrel összefüggő felülvizsgálati eljárásban. A fentiek során viszont Pp§ ban leírt. „lakóhelye, székhelye, munkahelye szerinti vagy a perre illetékes járásbíróságok” **elérése Felperes számára eleve ki volt zárva 2016. augusztus 25 - szeptember 21 között a határszolgálat miatt.**

Azonban a másodfokú bíróság ennek értelmében Felperest megfosztotta jogorvoslati jogától, mert a 30 nap fellebbezési idő Felperest önmagában jogi képviselő nélkül is megilleti a hatályos Ppt. ,vagyis a fentiek során leírt hatályos jogszabályokon felül, ugyanis a kereset levelet Felperes írta meg és saját maga adta postára határidőn belül Bácsbokod településen, és nem az ügyvédje. Így a jogorvoslati határidő kezdetét ennek értelmében 2016.augusztus 13 – át kellett volna tekinteni, tehát konkrétan attól a naptól, amikor Felperes átvette a fegyelmi határozatot. **Minden ember jogképes, jogai és kötelezettségei lehetnek. Ezt a jogelvet az Alaptörvény XV. cikke és a Ptk. 8. §-a is kimondja. A jogképesség az életkorra, nemre, fajra, nemzetiséghez vagy felekezethez való tartozásra tekintet nélkül egyenlő. Aki perbeli cselekvőképességgel rendelkezik, az a polgári perben félként személyesen járhat el vagy meghatalmazottal képviseltetheti magát.** Amíg a perbeli jogképesség tartalmilag a perbeli jogalanyiságra való képességet jelenti, addig a perbeli cselekvőképesség az egyes eljárási cselekmények közvetlen vagy közvetett megtételére vonatkozó képességet fejezi ki. A perbeli cselekvőképesség – a jogképességhez hasonlóan – **az anyagi joghoz igazodó fogalom.** (Magyar polgári eljárásjog Kengyel Miklós (2013)Osiris Kiadó)

Indítványozó szerint, ha az Alkotmánybíróság 2016. augusztus 1 ét követően,tehát az eljáró bíróság szempontjából vizsgálja a keresetindítási határidőt, akkor 5 napot kell számításba venni, ha viszont Felperes szempontjából 2016.augusztus 13-tól kezdődően, akkor pedig 18 nap az, amikor a 30 napos jogorvoslati határidő betartásában igazolási kérelmében felsoroltak alapján nem tudta elérni a postai szolgáltatásokat. Felperest jogszabály kötelezi arra, hogy jogorvoslati lehetőségeit, ha szükséges figyelmen kívül hagyja. Így az igazolási kérelem figyelembe nem vétele, sérti jogorvoslathoz fűződő jogait.

Felperest határszolgálat idején a 2015. évi XLIII. törvény a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról 2.§. szerint „(1) A szolgálati viszonyban a szolgálat érdekének elsődlegességét, valamint a Honvédség iránti közbizalom megóvását szem előtt tartva kell eljárni. Az állomány tagja szolgálatteljesítési időn kívül sem folytathat olyan tevékenységet, nem tanúsíthat olyan magatartást, amely a honvéd etika szabályait sérti, a szolgálati viszonyhoz méltatlan, vagy amely a pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét veszélyeztetné.”

Indítványozó előadja, hogy a keresetlevél időben való feladásához, ahhoz, hogy 30 napon belül be is érkezzon a bíróságra fizikai értelemben a kereset, akkor szolgálati helyét kellett volna elhagynia Bácsbokod településről Budapestre érkezve, azonban ezt nem tehette meg. Eredeti szolgálati helye szerint 8 órás szolgálati munkarendben értelemszerűen jóval egyszerűbb elérni a postai szolgáltatásokat, mint egy kis községben a magyar határ mentén, ahova váltott munka rendben napi 12 órát teljesítenek a határon, ráadásul a saját mobil telefonjaikat sem használhatják az őrszolgálatuk alatt, így aránytalanul nehezebb kapcsolatot tartani jogi képviselőjével. Mindemellett arra is figyelniük kell a rendőr vagy akár pénzügyőrségben szolgálatot teljesítő kollégáikkal szemben, hogy fizikai értelemben a postai kézbesítés szabályainak megfelelően már 30 nap előtt legalább egy héttel adják fel a kereseteit időben, nehogy elkéssenek a határidővel kapcsolatosan, mert akkor elesnek a jogorvoslattól. Rendőr kollégáiknak jelen esetben pedig bőven marad idejük kereset előterjeszteni a határszolgálat lejárta után saját lakóhelyükön, hiszen elég egy igazolási kérelmet csatolni a keresethez, így akár egy hónapot is késhetnek bírósági iktatóba való érkezés szempontjából.

Indítványozó szerint nem várható el katonáktól, hogy katonai bűncselekményt kövessenek el azért, hogy érvényesítsék alapjogaikat. 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről Szolgálati feladat alóli kibúvás 439. § (1) Aki fontos szolgálati feladat alól megtevesztéssel vagy távolmaradással kivonja, vagy annak teljesítésére képtelenné teszi magát, vétséget követ el és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével jár, külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenység vagy békefenntartás során követik el, a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés. Indítványozó szerint a katonák igazolási kérelmének figyelembe nem vétele az ítékezés során a Magyar Honvédségben felállított jogorvoslati normák tekintetében a jogállamiság kritériumának egyik szégyene, hiszen a határ teljes szakaszát a Honvéd Vezérkari Főnök műveleti területté nyilvánította.

Ettől függetlenül szolgálati előljárójának válaszának kihúzása egy tollvonással a tanúmeghallgatás jegyzőkönyvből a fegyelmi eljárás során a sztálini jogrendszer időszakát eleveníti fel, és sajnálatos módon ilyen típusú eljárások felett a Vezérkar is szemet huny.

Az Alaptörvényben foglalt legenyhébb különleges helyzet az élet- vagy vagyonbiztonságot veszélyeztető elemi csapás vagy ipari szerencsétlenség, amelynek esetében a kormány különleges jogrendként veszélyhelyzet kihirdetésére jogosult. **2011. évi CXIII. törvény a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló jogszabály alapján** a Felperes részt vett 36.§. értelmében *(h)*a menedékjogról szóló törvény szerinti tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején közreműködés az államhatár őrzésében, az államhatár rendjét közvetlenül veszélyeztető konfliktushelyzet és a tömeges méretű migráció kezeléséhez szükséges intézkedések végrehajtásában, valamint az államhatár rendje ellen irányuló erőszakos cselekmények elhárításában. Továbbá 36. § (1) bekezdés *h)* pontja szerinti közreműködés során a katona kizárólag a menedékjogról szóló törvény szerinti tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet kihirdető kormányrendeletben meghatározott területen - e törvényben meghatározottak szerint - segítheti a rendőr feladatainak ellátását. **37. § (1)** A Honvédség felhasználása esetén meg kell határozni annak célját, időtartamát, a kirendelt erők feladatait, létszámát és eszközeit, fegyverzetét, továbbá földrajzilag körülírt területét. Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE határozatában foglaltak földrajzi korlátozást, és különleges jogrend idején lévő személyi szabadságot korlátozó intézkedést nem vizsgál jogorvoslat tekintetében.

A hazai kivételes állapot igyekszik megfelelni a jogállami követelményeknek, hiszen az Alaptörvény 54. cikke értelmében különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása felfüggeszthető vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható. Az Alkotmánybíróság a védelmi kötelezettség érvényre juttatásának mércéjeként kifejtette továbbá, hogy: „*[a] védelmi kötelezettség teljesítése során mind a törvényhozónak, mind pedig a jogalkalmazóknak figyelembe kell vennie azt, hogy egyik alapjog lényeges tartalma sem korlátozható, másrészt pedig arra kell törekedniük, hogy a konkuráló alapjogi pozíciók az arányosság elvének megfelelően kíméletes kiegyenlítésre, méltányos egyensúlyba kerüljenek (fair balance, schonender Ausgleich). Ezek tekintetében az Alkotmánybíróság továbbra is kontrollt gyakorol*” {13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [55

Indítványozó szerint mind az első és másodfokú bíróság végzése sérti az Alaptörvény említett rendelkezését, mert elsőfokon és másodfokon semmilyen kísérletet nem tettek arra, hogy az elbírálandó ügy alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák

konkrét jogvitákban a jogszabályokat. Amint az Alkotmánybíróság azt az alkotmányjogi panasz jogintézményével összefüggésében kifejtette: „[a] bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]}.

2012. évi CCV. törvény a honvédek jogállásáról 7.§. (9) foglalt keresetlevélnek a határidő végéig a bírósághoz vagy az intézkedésre jogosult első fokú hatósághoz meg kell érkeznie. az idézett szabály azonban nem jogelvonást tartalmaz, hanem az alapvető jogok érvényesülésének felfüggesztését teszi lehetővé, a „jogvesztés” kilátásba helyezésével. Tehát a jogorvoslathoz való alapjogból származó igények nem szűnnek meg a különleges jogrend idején, hanem érvényesíthetőségük halasztást szenved az ítékezés során. Ezért a jogszabályoknak lehetővé kellene tenniük a különleges jogrend megszűnését követően az utólagos jogérvényesítést vagy jogorvoslatot, visszamenőlegesen is, ami indítványozó szerint kizárja a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE határozatára való hivatkozást az ítékezés során.

Indítványozó előterjeszti, hogy jogi képviselője által benyújtott fellebbezés az elsőfokú ítélet után, által a hivatkozott jogszabályhoz, amely a bírósági iktatóból kidobott vagy elvesztett csomagolásra vonatkozik, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete is szintén Alaptörvénybe ütköző. Alperes anyagi jogvesztő indokra hivatkozva az egy nap késésre hivatkozóan valóban felveti bizonytalanság kérdését, hiszen az iktatóba érkezett bélyegzőivel csak következtetni lehet a beérkezés időpontjára. Tényeket nem állapítottak meg, sem első sem, másodfokon, hiszen a csomagoláson, illetve a postakönyvbe beírt dátummal egyértelművé vált volna, hogy a 2017. szeptember 12 érkezéssel éppen határidőben érkezettnek nyilvánítottnak számított volna a kereset, miután 2016 augusztus 13-án Felperes átvette a fegyelmi határozatot. Tehát a tényleges a kézzelfogható bizonyíték hiányát Felperesre áthárítani jogalap nélküli, oly mértékben, hogy jogorvoslatától is megfosztják.

Így a Fővárosi törvényszék ítélete során jogtalanul hivatkozik nem látható adatokra, és adott hitelt Alperes véleményének mely szerint a „*kezelőirodán nyilvánvalóan nem ismerték a fegyelmi határozat átvételének időpontját*” az iktatási törvény szerint viszont kötelességük rögzíteni azt, és csatolni azt, mivel a 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 24. § (1) – (2) bekezdése szerint kötelezően rendelkezésre kellett volna állni, amivel Felperes igazolhatta volna a beérkezés pontos, jogbizonytalanságot mellőző dátumát. Mindazonáltal a jogi szemléleten felül felmerül a kérdés, ha Alperes sem ismeri, illetve nem tudja bizonyítani a keresetlevél pontos érkezését, mint ahogy ő maga is leírja, akkor a bíróság sem állapíthat meg önhatalmúlag határidő miatti jogvesztést.

Azonban erre az esetre vonatkozóan szintén van Alkotmánybírósági gyakorlat, amely többször is leírta már, legutóbb **10/2017. (V. 5.) AB határozat a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.Kpk. 50.469/2012/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (4) bekezdés b) pontjával és a 80. § (1) bekezdés d) pontjával kapcsolatos alkotmányos követelmény megállapításáról** [79] pontja leírja, hogy „*a jogorvoslati lehetőség igénybe vételének határideje a közlés módjára és a benyújtás feltételeire irányadó rendelkezésekkel együtt nem lehet annyira bizonytalan, hogy az igénybe vételére jogosultakat ténylegesen megfossza attól, hogy éljenek ezzel a jogukkal, ez ugyanis ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljárás és ésszerű határidő követelményével*”.

Az Abh1. elvi éllel mutatott rá, hogy alapjogot sértő, ha a jogalkotó alkotmányos indok nélkül az ismert érdekelttől megköveteli, hogy maguk kövessék a közigazgatási szereplők, különösen a hatóságok cselekményeit. Az alapjog alkotmányos indok nélküli (szükségtelen) korlátozása, ha ezen érdekelttek tekintetében a személyes tájékoztatás nem érvényesül, s ezáltal az érintettek jogainak gyakorlása, a jognyilatkozataik megtételére nyitva álló határidő teljesítése jelentősen (aránytalanul) elnehezül.” 18 nap határon történő szolgálatteljesítés önmagában is kimeríti ennek kritériumát. S mivel felperes honvéd katona ezért személyi szabadságát és szabad mozgását a munkáltató indokkal korlátozza. Így a Fővárosi Törvényszék jogtalanul fogalmazta meg végzésben, hogy „*nem volt jelentősége annak, hogy a felperes milyen egyéb okból nem nyújtotta be határidőben*” keresetlevelét.” Felperes skatulyázása a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE határozatára hivatkozva így alaptalan.

Kézbesítés ügyileg, ami a borítékot illeti előzőeken túl a **9/2017. (IV. 18.) AB határozat** foglalt 20. pont szerint az Alkotmánybíróság már megfogalmazta álláspontját mely szerint „**az Alaptörvény megköveteli**, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat **kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.**”-

Fővárosi Törvényszék elutasító végzésében megfogalmazottak szerint tekintettel volt a Pp. 105. § (4) bekezdés szabálya nem alkalmazható, a keresetindítás határidejét a fél elmulasztja akkor is, ha a keresetlevelet a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adja. Azonban ennek még nyomára sem utalt semmi, az elsőfokon lefolytatott eljárás során sem. Felperes előadta, hogy Felperes szerint hétfői (2016.szeptember 12.) vagy Bíróság szerinti keddi (2016.szeptember 13) érkeztetéshez a bírósági iktatóba, azt jelenti, hogy az azt megelőző héten fel kellett adnia 2500 fős Bácsbokod a településéről a keresetlevelét, mivel ott a posta szombati és vasárnapi napon zárva tart. Felperes ezen településen volt elszállásolva határszolgálat ideje alatt, ami igazolási kérelmében lévő parancs szám igazolt. A Magyar Posta Zrt. Kelet-magyarországi Területi Igazgatóság Baja város 1 körzeti posta irányítása alá tartozik. A postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló, 79/2004. (IV.19.) Kormányrendelet írja elő. Eszerint a nem elsőbbségi leveleket a feladást követő harmadik munkanapon, legalább 85%-os arányban kell kézbesíteni.

Ennek értelmében nem igaz, hogy fentiek során megnevezett jogszabályban a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adta, mert már az előző héten megtörtént.

Elsőfokú bíróság alapvetően közokiratok tartalmát hagyta figyelmen kívül. Igazolási kérelem nem csak igazolási kérelem, hanem közokirat is. 2016. évi CXXX.tv Pp (2) teljes bizonyító erejű magánokiratnak vagy közokiratnak minősül, a bíróság az ellenérdekű fél terhére értékeli, ha az ellenbizonyítás során a birtokában lévő eredeti okiratot nem bocsátja rendelkezésre. Ennek ellenére az eljáró bíróság elsőfokon mégis a Postához fordult, hogy meggyőződjön a kereset feladásáról, és nyilván nem tette volna, ha nem lett volna bizonytalan a határidő. Tehát ennek értelmében beérkezés dátum szempontjából mégis voltak kétségei a bíróságnak.

Az IV/2341/2014.AB határozat 60. pontja szerint „A bíróságoknak arra kell törekedniük, hogy az előttük folyamatban lévő ügyben alkalmazandó anyagi jogi és eljárásjogi normák adta értelmezési mozgástér keretein belül az ügy alapjogi érintettségére tekintettel legyenek, és az érintett alapjog alkotmányos tartalmát döntésükben – összhangban az alkalmazandó normákkal – érvényre juttassák. Ha pedig az alkalmazandó normának nincs ilyen értelmezési lehetősége, a norma alaptörvény-ellenes.”

Az Alkotmány 57. § (3) bekezdésében nevesített védelemhez való joggal együtt értelmezve az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy a fegyveregyenlőség egyik alapeleme a felek felkészülési lehetőségének biztosítása, egyebek, között **az iratok tartalmának megismeréséhez való jog garantálásával**. A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

Az indítványozó Felperes másodfokú bírósághoz címzett fellebbezésekor (**Új bizonyítékot csatolt 28 .számú bizonyíték számmal**), ahol 206-18/2015 nyt. számú nyilatkozatának 1. oldalán 1 bekezdése tájékoztatta Alperes, hogy még 2015 július 15-én hamarosan lesz leltárfelelősségi nyilatkozata. Ez azonban sosem valósult meg, mert 2013. február 15-től 2016 augusztus 15-ig nem volt hozzá joga, holott Alperes MH Geoinformációs Szolgálat és MH összes alakulata minden raktárosának biztosítja Felperesen kívül, mert a Felek a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: **Mt.**) **184. §-a** alapján leltárfelelősségi megállapodást kötnek, azonban ezt a munkáltató egyáltalán nem volt hajlandó biztosítani Felperes számára. Raktárosi feladatairól értelemszerűen pedig Felperes munkaköri leírása nyilatkozik. Felperes jogi képviselőjében eljáró ügyvéd, nem láthatta ezen iratokat, mivel ezen iratok soha nem is léteztek. Felperes munkáját nehezíti és akadályozza a munkáltató, hiszen alapvetően fontos körülménynek az átlátását tette láthatatlanná számára Alperes. Ez pedig **magába foglalja azt az egy kritériumot**, hogy hogyan oszlik meg a felelősség mértéke Felperes kezelése alatt álló raktárban. Indítványozó szerint egy tisztességes eljárás során joga lenne hozzá, mert **a felelősség alapja és elosztása alap tényező és kiindulópont az ügyvéde számára**. Továbbá „a képviselő-nek – különösen pedig a jogi képviselőnek – a szerepe nem csupán a képviselt személy helyettesítése, hanem a képviselt

érdekeinek védelme, jogai érvényre juttatásának elősegítése” (942/B/1997. AB határozat, ABH 2001, 943, 945.; megerősítve: Abh., Indokolás [42]).

A Honvéd Vezérkari Főnőr Úr helyben hagyó határozata előtt, mielőtt még az első körben is a fegyelemi határozat megszületett volna, tehát 2016. május 14 –előtt két héttel a 2016. május 02 - án legelső eljárás során, a fegyelmi határozatot hozó Alperes megpróbálta befolyásolni Felperes bizonyítását adatvédelemre hivatkozva, hogy a megfelelő bizonyítékokat benyújthassa. Az egész eljárás jogszerűségére hatással volt indítványozó szerint, amit be is tudott bizonyítani. Konkrétan a 223-4/2016 nyt.számú dokumentumban Alperes tájékoztatta, hogy **”számítástechnikai adathordozót”** azért nem engedi behozni, mert nincs tudomása arról, hogy jogi képviselő lenne bevonva a fegyelmi eljárásba. (14. sz bizonyíték melléklet elsőfokon becsatolt bizonyíték) Azonban a Hjt. szerint, ha Felperes a függelmi normáknak megfelelően kér engedélyt a bizonyítás megtételére, akkor ezt az előljáró nem akadályozhatja meg, és nincs joga hátráltatni indítványozó Felperest abban, hogy bizonyítási indítványához tartozó melléklet begyűjthesse és benyújthassa.

Azonban ha valóban nem lett volna jogi képviselője Felperesnek, mint ahogyan Alperes állította, akkor sem volt joga az előljárónak megtiltani azt, hogy bizonyítási indítványához a szükséges információkat, dokumentációkat beszerezze Felperes a saját kezelése alatt álló iratokból. Mivel a jogszabály szerint csak 8 napja van az elsőfokú határozat ellen fellebbezni, rövid határidő jogszabály egyáltalán nem köti jogi képviselőhöz a bizonyítások beszerzéshez való engedélyezést. A munkáltató részére jogszabály kifejezetten megtiltja ezt a magatartást, és nem utalja saját hatáskörébe.

A 24/2005. (VI. 30.) HM rendelet 800. **„A katonát a panaszjog gyakorlásában nem lehet korlátozni. A beadványozót - kivéve, ha a beadvánnyal fegyelemsértés, szabálysértés vagy bűncselekmény valósult meg - a beadvány alaptalanságának bebizonyosodása esetén hátrány nem érheti, kivéve, ha nyilvánvalóvá válik, hogy rosszhiszeműen járt el és ezzel bűncselekményt vagy szabálysértést követett el, másnak kárt vagy egyéb jogsérelmet okozott.”** továbbá a 778. pont szerint **„Ha az írásbeli beadvány valamely jogszabályban foglalt feltételnek nem felel meg, az elbírálásra nem jogosult előljáró erre a katona figyelmét felhívhatja. Ha a katona a beadvány továbbításához ennek ellenére ragaszkodik, beadványát az előírt határidőn belül továbbítani kell. A katona az előljáró döntése előtt beadványát - ha jogszabály nem zárja ki - visszavonhatja. Az alárendelt ilyen irányú befolyásolása tilos.”** 2012. évi CCV. törvény a honvédek jogállásáról¹ (3) A szolgálati panasz jogának gyakorlása nem korlátozható, az állomány tagját a szolgálati panasz

megalapozatlansága **miatt hátrány nem érheti**, kivéve, ha azzal szándékos fegyelemsértést, szabálysértést vagy bűncselekményt valósít meg. A szolgálati panaszra vonatkozó szabályok nem érintik a más jogszabályban meghatározott panaszjog gyakorlását.

Indítványozó nem értette, hogy HVKF Úr felé tett fellebbezésével, bizonyítékok összegyűjtésével, milyen fegyelemsértés, vagy milyen bűncselekményt valósíthatott volna meg, hiszen munkakörének betöltéséhez alapvető fontos kritérium, C típusú nemzetbiztonsági ellenőrzés megléte. A jogi képviselővel való engedélyezés betekintéshez, vagyis hogy jogi képviselőjének megmutathassa a kezelése alatt lévő iratokat, az nem elégséges ahhoz, hogy írásbeli, hitelt érdemlő bizonyíték benyújtásához a megfelelő lépést megtegye, konkrétan hogy rögzítse a bizonyítékait. Ezért fényképpel vagy scannerrel szeretett volna rögzíteni még több dokumentumot. Felperes indítványozó kérelme során jelezte, hogy további bizonyítási eszközt szeretne bevonnai az eljárásba, mivel a vizsgáló tiszt nem csatolt az elsőfokon hozott fegyelmi határozathoz számára fontos bizonyítékot. Megjegyzendő ezen kérelmemről még az sem volt elmondható, hogy minősített adatokra vonatkoztak volna, hanem teljesen nyílt adatokhoz való hozzájutást, s annak rögzítését kérte.

Alperes parancsnok ezredes szintén a 223-4/2016 Pfü. nyt.számú dokumentum közepén meg is „fenyegette” hogy újból megfenyítené, ha mégis megpróbálná bizonyítani az igazát.” **Őn is fegyelmi felelősséggel tartozik**” Azonban Felperes nem tudta milyen **illetéktelen személyekről beszél**, amikor egyértelműen kifejtette a kérelmében, hogy a bizonyítás megtételéhez lenne rá szükségem, s nem azért, hogy illetéktelen személyek részére átadja. Indítványozó szerint a másodfokú bíróságot súlyos mulasztás terheli, mert meg sem vizsgálta indítványozó kifogásait, annak ellenére, hogy az Alaptörvény kötelezi rá. Felperes szerint a másodfokú határozat sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Így jogbiztonságot sértő kritérium, amely indítványozó szerint vélhetően megalapozza az Alkotmánybírósági felülvizsgálatot lehetőséget a **2003. évi CXXV. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról 7. § (1) megfelelően, hiszen az emberi méltóságát olyan magatartásokkal sértik meg, amelyek célja vagy hatása, megfélemlítő ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy támadó környezet kialakulása.** A 10.§ szerint megtorlásnak minősül az a magatartás, amely az egyenlő bánásmód követelményének

megsértése miatt kifogást emelő, eljárást indító vagy az eljárásban közreműködő személlyel szemben ezzel összefüggésben jogsérelmet okoz, **jogsérelem okozására irányul (újabb fegyelmi eljárással, ha rögzíti bizonyítékait)** vagy azzal fenyeget.

Tehát egy fegyelemi eljárásban szükséges bizonyításhoz Alperes munkaadónak kifejezetten segíteni kellene Felperest, mivel törvényesség betartására jogszabály kötelezi őt, és nem olyan magatartást tanúsítani, amellyel tudomásra adja, hogy bizonyításhoz szükséges információk beszerzése során, újabb fegyelmi eljárást helyez kilátásba. Továbbá szintén e törvényben fogalmazott **8. § szerint Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy s) pont szerint érdekképviselőhez való tartozása, miatt** részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. Ahogy Alperes parancsnok leírta **„nincs tudomása arról, hogy jogi képviselő lenne bevonva a fegyelmi eljárásban”**

A 2012. évi CCV. törvény a honvédek jogállásáról¹ tv 4 fejezetében fogalmazott **érdekképviselő és érdekvédelmi rész szerint 23. (3) c. pontja szerint is a Honvédség nem teheti függővé valamely jogosultságot vagy juttatást szakszervezethez való tartozástól. Karakas Attila ügyvéd úr, vagyis Felperes indítványozó jogi képviselője szakszervezeti képviselő is.** A Magyar Honvédségben minden katonának jár egyértelműen az Alaptörvényünk szerint tisztességes tárgyalás egy fegyelmi eljárás során.

Indítványozó szerint mind az első és másodfokú bíróság végzése sérti az Alaptörvény említett rendelkezéseit, mert egyik bíróság kísérletet sem tett arra, hogy az elbírálandó ügy alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerje, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat. Amint az Alkotmánybíróság azt az alkotmányjogi panasz jogintézményével összefüggésében kifejtette: „[a] bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatja-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]}.

Összefoglalva a jogvesztő kritérium utáni tényeket:

Az első fokon hozott permegszüntetés során a bíróság tekintettel volt arra, ahogy fogalmaz a permegszüntetés során, hogy jogi képviselője hamarabb átvette a fegyelmi határozatot. Azonban a jogi képviseltemben eljáró ügyvédnek pedig a leltárfelelősségi nyilatkozatnak a nem létezése, olyan alapvető információtól fosztja meg a jogi képviselőt, amely alapvetően átláthatatlanná teszi a számára azt, hogy valójában védencének hogyan érvényesül a felelősségi jogköre a raktározás során. Továbbá indítványozó Felperes hozzá szeretett volna jutni a kockázatkezelési szabályzathoz, ami MH GEOSZ-nál létezik azonban ennek a beszerzését nem kaphatta meg, ami viszont számára tette nehezebbé, időigényesebbé a kereset megírását, mind amellet, hogy anyagi jogi határidőn belül már a határra vezényelték.

Indítványozó további bizonyítékot nem kaphatott meg anyagi jogi határidőn belül sem. Így a „fegyverek egyenlősége miatt” szenvedett jogsérelmet.

Felperes indítványozót anyagi jogi határidő kezdete előtt 2 nappal a kezelése alatt álló raktárát átadta két ütembe, illetve időszakba, két különböző bizottság segítségével

1. 2016 május 02-től június 10-ig (185-41/2016 nyt szám jegyzőkönyv 9. számú bizonyíték) **8 tagú bizottság**
2. 2016 június 13-tól 2016 július 29-ig (185-46/2016 nyt szám jegyzőkönyv, most Fővárosi Törvényszéknek csatolt 30. számú bizonyíték) **10 tagú bizottság**

Indítványozó Alperestől kért betekintést a második 185-46/2016 számú 10 tagú bizottsági jegyzőkönyvbe, amit nem tudott csatolni a keresetéhez, mert Alperes 2016. augusztus 08 án írta alá. S mivel határidőt tartalmazó dokumentumról van szó, ami 2016. szeptember 02- át ír a 46 oldalon határidőnek, így hiába kért az anyagba a betekintést, Alperes nem engedélyezte Felperesnek, megtiltotta azt. A fent említett 2016 május 02 -án írt 223-4/2016 levelében is felhívta rá a figyelmét, hogy jogi képviselővel teheti meg ezt. Azonban a 185-46/2016 második bizottsági jegyzőkönyv dokumentumból kötelezően kell, hogy kapjon egy példányt Felperes, így csak a megjelölt anyagi jogi határidő lejártá után 2016 szeptemberében postázta Alperes Felperes részére, annak az alakulatnak címére, ahol 2016 augusztus 16 óta Felperes szolgál. 2016 szeptembere pedig a kereset benyújtásához szükséges anyagi jogi határidő lejártához esik közel, így legvégül Felperes csak a határszolgálati

időtartam lejártá után, 2016. szeptember 21 után jutott hozzá az általa korábban kérelmezett dokumentumhoz.

Indítványozó szerint fent nevezett kritériumokat Alaptörvénybe ütközően állapította meg a Fővárosi Törvényszék másodfokon, hiszen nem igaz, hogy „*a fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság rámutat arra is, hogy a felperes hivatkozása ellenére a keresetindítási határidővel összefüggésben alaptörvényellenességet nem észlelt,*” valamint „*a jogorvoslati jog a perbeli határozat tekintetében a törvény által biztosított volt*” Azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a 15/2002. (III. 29.) AB határozat szerint, hogy a fegyverek egyenlőségének polgári perekben is érvényesülnie kell (ABH, 2002, 116, 118.), szerint az Alkotmány 57. § (1) bekezdéséből következően peres eljárásban a per tárgyát érintő minden iratot a peres felek mindegyike ugyanolyan mélységben és teljességben, azonos módon kell hogy megismerhessen („fegyverek egyenlősége”), így hiába van biztosítva jogorvoslati jog.

Az R) cikk (3) bekezdése szerint az Alaptörvény kötelező értelmezési keretként figyelembe veendő szabályból az következik, hogy a jogbiztonság immár nem mindenek fölött érvényesítő elvként, hanem az Alaptörvény más, materiális szabályaival együtt határozza meg a magyar alkotmányosságot. Ezt erősíti a Nemzeti hitvallás másik fordulata is, amely szerint „*valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi*”

A 183-13/2016 számú jegyzőkönyv tanulsága szerint, konkrétan a fegyelmi eljárás elrendelése napján Alperes képviseletében lévő munkáltatói jogkört gyakorló parancsnok helyettes, ezen jegyzőkönyv 13 oldalán javasolta írásban, hogy Felperest munkaköri beosztásának ellátása alól mentse fel pusztán **a 4 tagú bizottsági tag jelentése alapján**. Ebből a 4 tagú bizottságból a tanúmehhallgatások után fél évvel később indítványozó feljelentett 2 tagot, ahol két bizottsági tagról ügyészségi határozat állapította meg 2.Nyom. 1935/2016 iktatási számon, 3. oldalán le is írja, hogy a feljelentett két személy „*valóban tettek olyan tényállításokat, amelyek nem egyeztek meg azzal, ami a valóságban történt.*” **2012. évi CCV. törvény 35. A szolgálati viszony megszűnése és megszüntetése fejezet 59. § (2) pontja** alapján a szolgálati viszony megszüntethető *b)pont* szerint felmentéssel. Felperes indítványozó ellen látható, hogy ezután kb. két héttel 2016.március 5 én rendelte el az előjáró parancsnok a fegyelmi eljárás lefolytatását.

Indítványozó Felperes szolgálati előjárójának a fegyelmi eljárásban (**keresetben csatolt 3. sz bizonyíték** 214-19/2016.Pfü) a tanú meghallgatásakor 2 oldalának utolsó bekezdésében, mint tanú kérdésére Felperes jogi képviselője nem kapott választ az eljárás

során, mert konkrétan ki húzták Felperes előjárójának a választ egy kötőjellel. Így a fegyelmi eljárásnak egyik döntő fontosságú kérdésére Felperes jogi képviselőjében eljáró ügyvivője nem kaphatott választ, holott a tanú 1998. évi XIX. törvény 79. § (2) bekezdése értelmében köteles nyilatkozni, vele szemben a Be. 81. § valamint a 82. § - ban foglalt vallomástételi akadályok nem állnak fenn. Felperes számára az Alaptörvény biztosítja a tisztességes eljáráshoz való jogot, így a XXIV. cikkben é XXVIII. cikkben a közigazgatással és bírósági eljárásokkal összefüggésben – szabályozza. A XXIV. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok **részrehajlás nélkül, tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék.

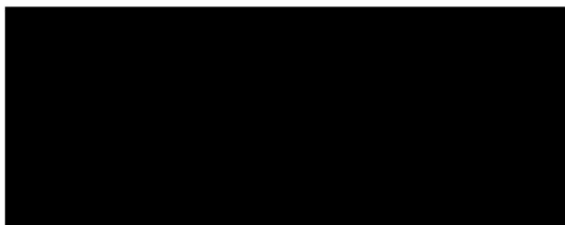
Alperes az előzőekben előadottak szerint befolyásolta, így a kereset megírását, amelyet jogszabály tilt meg számára. A ***2012. évi CCV. törvény a honvédek jogállásáról¹ 5.§ (3) szerint a*** jog gyakorlása különösen akkor rendeltetésellenes, ha az mások zaklatására, jogos érdekének csorbítására, *érdekérvényesítési lehetőségének korlátozására,* lehetséges véleménynyilvánításának elfojtására irányul, vagy ehhez vezet. A kötelezettség teljesítése különösen akkor rendeltetésellenes, ha az indokolatlan érdek- vagy jogsérelmet okoz. Az Alkotmánybíróság 11/2017. (V. 26.) AB HATÁROZATA [30] 2.2. leszögezte, hogy *a jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesülése nem csupán a jogalkotóval szemben (a jogszabályok tartalmát illetően) fennálló követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) **a jogalkalmazó szerveket is kötelezi.*** Mindez összhangban van az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 13. cikkében garantált hatékony jogorvoslathoz való jognak az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) ítélezési gyakorlatában kibontott tartalmával is. Az EJEB maga is hangsúlyozta ugyanis, hogy az Egyezmény 13. cikkében biztosított jogorvoslati jog hatékonyságának mind a jogszabályok, mind azok gyakorlati érvényesülését illetően is fenn kell állnia.

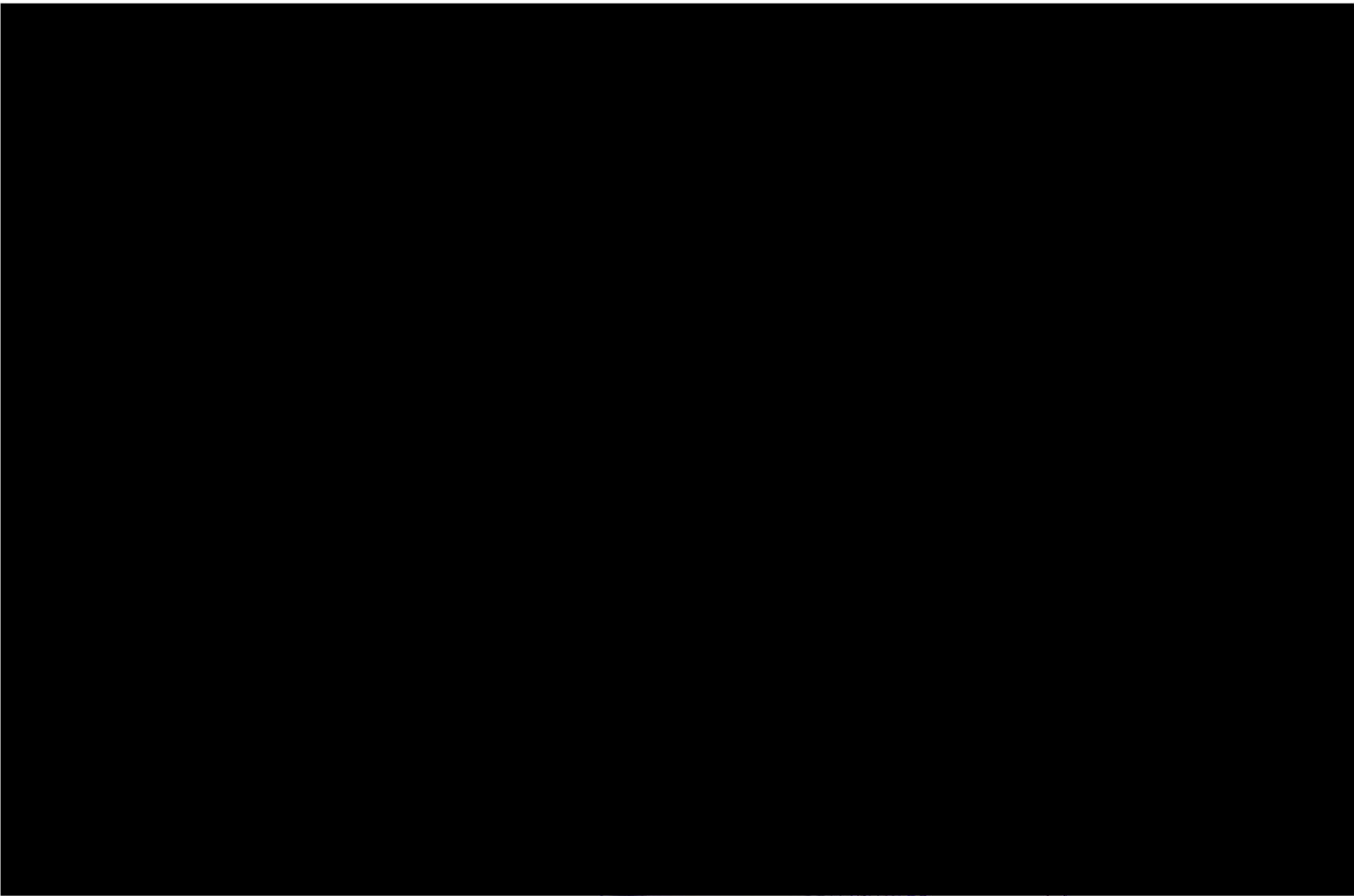
Alkotmányjogi panaszom végén fontosnak tartom megemlíteni, és előadni a Tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy tisztában vagyok azzal, hogy a fegyelmi eljárásom vizsgálatakor engem ért sérelmek nem lehetnek alkotmányjogi panasz tárgyai, és ezen részt talán az Alkotmánybíróság nem is fogja vizsgálni. Azonban a felsorolt sérelmek, mint jogállamság kritériuma szerinti jogbiztonsági követelmény, egy „fair trial” során fel sem merülhetnének.

Mindazonáltal egy olyan jogszabályi környezet kiváltságát (**Jogvesztő**) kritérium elsőbbségét élvezzi a munkáltató jogorvoslat tekintetében, többi fegyveres szervtől ellentétben amellet, hogy kénye kedve szerint tilthat meg iratbetekintést, de ha kell a tanú válasz kihúzásától sem riad vissza, amikor pont olyan kérdésre kellene válaszolnia, ami a felelősségem mértékét tisztázná ,akkor védekezésem jogának mértékét csorbítja. Ráadásul, ha olyan tanúk vallomására állapíthat meg tényeket a munkáltató, akikről ügyészégi határozatban foglalt tényállás szerint is „valótlan tényállításokat” tettek ellenem, akkor elmúlt századunk legsötétebb korszakát eleveníti fel a munkáltató az eljárások során.

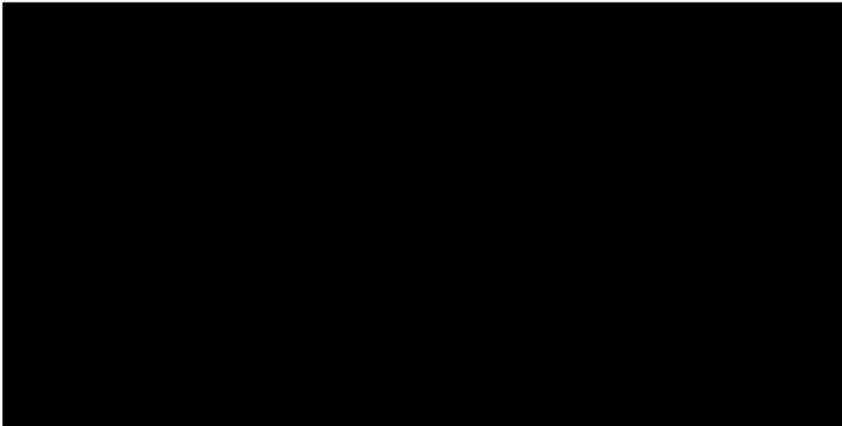
Végezetül fontosnak tartom kérelmezni a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, ha alkotmányjogi panaszom megalapozottnak bizonyul, hogy a különleges jogrend kérdéskörre az elkövetkezendő években jogrendszer szinten is kérje számon honvédek jogorvoslatának felülvizsgálatát, s egyben az Alaptörvény rendszerén belüli átfogó elemzését és értékelését foglalja össze. Meglátásom szerint ugyanis szükségszerű például a rendkívüli állapot és szükségállapot fent vázolt bizonytalanságainak rendszerszintű korrigálása éppúgy, mint a fegyveres védelem egész rendszerének az áttekintése azért, hogy a magyar állam a jövőben is hatékony jogi kereteket tudjon biztosítani legalapvetőbb feladata ellátáshoz: a rend és biztonság fenntartásához és ennek talapzatán a polgári szabadságok érvényesíthetőségének szavatolásához.

Tisztelettel:

FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:.....	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/leirat/Kézbesítéssel	
Érkezett:	2018 -02- 0 5
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:.....	

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI FŐOSZTÁLY	
MUNKÁJÁRÓL ÉS SZOCIÁLIS DOLGOK ÉRTÉKELÉSÉNEK OSZTÁLYA	
1.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:.....	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/Élrel/Kézbesítéssel	
Érkezett:	2018 -02- 0 5
PÉLDÁNY:.....	IV.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:.....	

